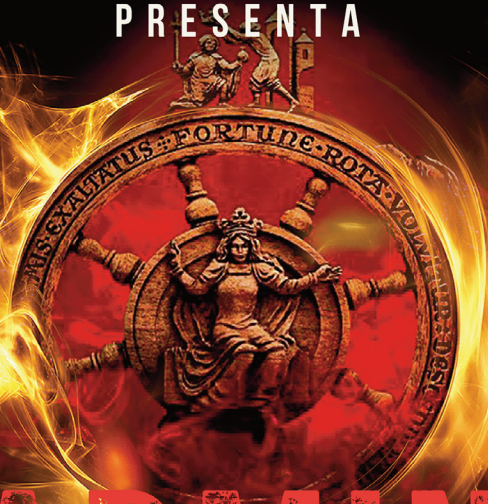

ENTITAT NOVA ÈGARA
PRESENTA

**CARMINA
BURANA**
De Carl Orff

CARMINA BURANA

Carmina Burana es divideix en tres parts ben definides però amb un pròleg i un epíleg que són, en definitiva, les dues columnes que suporten els fonaments de tota l'obra.

La cantata comença amb l' "O Fortuna" i "Fortune plango vulnere" (Ploro per les ferides de la fortuna).

La primera part és un cant a l'alegria de viure i la juvenesa : "Primo vere" (La Primavera) i "Uf dem anger" (Al Camp).

La segona , ens endinsa en el mon del joc, la beguda i altres vicis terrenals dels que segons sembla ningú escapa: "In Taberna"(A la taverna).

La tercera, ens parla de l'amor en el sentit més ampli, romàntic i sensual: "Cour d'amours" (Cort d'amors). I l'apoteosi extenuant de "Blanziflor et Helena".

Per últim, ens acomiadem amb la repetició del cor inicial "O Fortuna" perquè en definitiva, la roda del destí, arrossegarà a tothom inevitablement.

Gaudiu-ne.

Pròleg

"O Fortuna"

"Fortune plango vulnere"

La primera part

"Primo vere"

"Uf dem anger"

La segona part

"In Taberna"

La tercera part

"Cour d'amours"

Epíleg

"O Fortuna"

CARMINA BURANA

de Carl Orff (1895 – 1982)

SOPRANO

Tatyana
Bogdanchikova

BARITON

Daniel
Morales

CONTRATENOR

Víctor
Jiménez

Coral Nova Ègara

DIRECCIÓ

Jordi
Lanza

Jazz Cor

DIRECCIÓ

Lucia
Beresova

Cor Vine

DIRECCIÓ

Jaume
Sala

Cor Inf. Juv. Mollet

DIRECCIÓ

Júlia
Meya

Ballarines

Clara
Voltas

Triana
Avilés

Pianistes

Eduard
Sàez

Linus
Montolio

Grup de Percussions
de Barcelona

Robert Armengol
Sebastià Bel
Ignasi Vila
Ramon Torramilans
Dani Guissado
Pepe Ferrer

Direcció musical: **Jordi Lanza**

Que fugin les tristeses!
Torna el bon temps
mentre es retira
la crueta de l'hivern.

Ja es fon
i es desfà
la calamarsa, la neu i tot!
Fuig l'hivern,
i la terra es nodreix
dels pits de
la primavera.
Tè una ment mesquina
aquell que no viu
ni frueïx
durant el bon temps.

Són glorificats
i assoleixen la felicitat
amb dolçor de mel
aquells que s'afanyen
per utilitzar
els dons de Cupido.
Somtemet-nos a les ordres de Cipris

Glorificant-nos
i alegrant-nos de ser,
iguals que París!

Al prat

6. Dansa

7. Floreix el noble bosc

Floreix el noble bosc
amb flors i fulles.
On és el meu vell amic?
D'aquí se n'anà cavalcant
Ai, i ara qui m'estimarà?

Floreix el bosc per tot arreu,
i jo desitjo el meu estimat.
Tot torna a florir al bosc, ai!
Per què tarda tant el meu amor?
Se n'anà d'aquí a cavalcant!
Ai, i ara qui m'estimarà?

8. Mercader, dóna'm el coloret

Mercader dóna'm el coloret,
per pintar de vermell les meves galtes,
i fer que els joves
em desitgin, vulguin o no.
Mm...

Mireu-me, joves!
Vull agradar-vos!
Ah...
Mm...

Estimeu, homes dignes,
les dones dignes d'amor!
l'amor us fa sentir orgullosos
i elevarà els vostres esperits.
Mm...

Mireu-me, joves!...

Alegra't món, per estar
tan ple d'alegries!
Sempre seré el teu servent
per la teva gran generositat.
Mm...

Mireu-me, joves!...

9. Ronda: aquestes noies que ballen aquí

Aquestes noies
que ballen aquí
no volen homes
per a aquest estiu!
Ah... Sla!

Vine, vine estimat meu,
t'espero amb desig,
t'espero amb desig,
vine, vine estimat meu.

Boca dolça de llavis vermells,
vine, i torna a confortar-me,
Boca dolça de llavis vermells,
vine, vine, vine, vine...

Aquestes noies...

Si tot el món fos meu
des del mar fins al Rin,
hi renunciaria de bon grat
si la reina d'Anglaterra
descansés en els meus braços.

SEGONA PART

A la taverna

11. Ardent per dintre

Ardent per dintre
amb ràbia desfermada
parlo amb amargor
en els meus pensaments:
fet de matèria
lleu com la cendra
soc com una fulla
amb la que juguen els vents.

Malgrat que és propi
d'home assenyat
posar sobre una base
de pedra els seus fonaments,
jo, ximple, semblo
un riu que flueix,
i que mai no roman
sota un mateix cel

I em deixo portar
com un vaixell sense mariner,
talment es deixa portar
un ocell errant pels camins de l'aire.
No em reté cap lligam,
no em cap clau,
busco els meus semblants
i em faig amb els depravats.

La serietat del cor
em resulta cosa feixuga;
el joc és agradable,
més dolç que la mel.
I tot allò que em mana Venus
és feina plaent,
que mai habita
en els cors indolents.

Camino per l'ampla via
com és costum de la joventut
i em lliuro als vicis,
oblidant les virtuts,
àvid de plaers
més que no pas de salvació,
mort d'ànima,
només em preocupa el cos.

12. En altres temps havia viscut en llacs

En altres temps havia viscut en llacs,
excel·lia en bellesa,
mentre era un cigne.

Ai, miserable!
Ara estic negre
i dol tot rostit!

El cuiner em gira i regira;
el foc em crema molt,
i el cambrer m'ofereix al banquet.

Ai, miserable!...

Ara jec a la cassola
i no puc volar,
i veig unes dents que cruixen.

Ai, miserable!...

13. Jo sóc l'abat de la Cucanya

Jo sóc l'abat de la Cucanya
i el meu parer és el dels bevedors,
i en la secta de Deci està la meva
voluntat,
i qui al matí em busqui a la taverna
després, al vespre, en sortirà nu,
i així, despullat de la seva roba, cri-
darà:

"Ai las, ai las!

Què has fet, sort infame?
Ens has llevat tots els
goigs de la nostra vida!"

14. Quan som a la taverna

Quan som a la taverna,
no ens preocupem perquè haguem
de morir,
sinó que ens lliurem al joc,
i per ell ens escarrassem.
El que es fa a la taverna,
on la moneda fa de coper,
cal que se sàpiga:

escolteu el que us diré.

Uns juguen, altres beuen;
alguns viuen a la lleugera.

Dels que s'afanyen pel joc,
n'hi ha que perden roba,
d'altres es vesteixen allà mateix
i fins i tot alguns s'han de tapar amb
sacs.

Allà ningú no tem la mort,
però tots encomanen la seva sort a
Bacus.

Primer veuen pels diners que val el
vi,

perquè d'aquests beuen els llibertins.

Beuen un cop pels captius,

i després, tres cops pels vius,

quatre per tots els cristians;

cinc pels fidels difunts;

sis per les germanes llibertines,

set pels cavallers errants.

Vuit pels frares perversos,

nou pels monjos dispersos,

deu pels navegants,

onze pels que es barallen,

dotze pels penitents,

tretze pels caminats.

Tant pel papa com pel rei,

beuen tots sense llei.

Beu la mestressa, i beu l'amo,

beu el soldat, beu el clergue,

beu ell, beu ella,

beu el criat amb la minyona,

beu l'espavilat, beu l'indolent,

beu el blanc, beu el negre,

beu el tranquil, beu el rodamon,

beu l'ignorant, beu el màgic.

Beu el pobre i el malalt,

beu l'exiliat i el desconegut,

beu el noieta i el vell canós,

beu el bisbe i el degà,

beu la germana, beu el germà,

beu l'àvia, beu la mare,

beu aquesta, beu aquell,

beuen cent, beuen mil.

Poc duren sis-centes monedes

quan desmesuradament

beuen tots sense treva,

encara que beguin alegrement,

així tothom ens rosega,

i per això sempre serem pobres.

Aquells que ens roseguen,

que es perdin

i no siguin inscrits entre els justs!

TERCERA PART

Cort d'amors

15. L'amor vola per tot arreu

L'amor vola per tot arreu;

és pres pel desig.

Joves i jovenetes

s'uneixen per la seva gràcia.

si alguna es queda sense company,

també es queda privada de tot goig;

i té una profunda nit

en el fons del seu cor, guardada.

I no hi ha cosa més amarga!

16. El dia, la nit i tot

El dia, la nit i tot

m'és contrari;

parlar amb les noies

em dona plaer,

però sento sovint sospirar,

i això em fa por.

Company, jugueu,

i vosaltres que ho sabeu, parleu,

compadiu-vos de mi, que estic trist,

i tinc un gran dolor,

pregueu cura de mi

pel vostre honor.

La teva cara bonica

em complau mil vegades,

però el pit està glaçat

i això cal arreglar-ho.

Em sentiria al punt de reviure

amb un petó.

17. Hi havia una noia

Hi havia una noia

amb un vestit vermell;

si algú la tocava,

vestit cruixia. Ai!

Hi havia una noia

com una roseta;

la cara resplendent

i els llavis com una flor. Ai!

18. Al voltant del meu pit

Al voltant del meu pit

tot són sospirs fets

per la teva bellesa,

que em fa entristir.

Vés, cançoneta, vés,

que el meu estimat no ve.

Fortuna, emperadriu del món

25. O, Fortuna

O Fortuna
 com la lluna
 ets d'estat variable,
 sempre creixes
 o bé minves;
 la vida detestable
 a vegades es desentén
 a vegades es preocupa
 de l'agudes de la ment
 com si fos un joc
 i la pobresa i el poder
 dissol com el gel.

Sort ferotge
 i vana,
 ets una roda que gira;
 estat insegur,
 i vana salvació,
 sempre fonedissa,
 tenebrosa
 i amagada
 també et gires contra mi;
 i ara jo, pel joc,
 vaig amb l'esquena nua
 per la teva culpa cruel.

La sort en la salut
 i en la virtut
 ara m'és contrària,
 el guany
 i la pèrdua
 són sempre motius d'angoixa.
 Ara mateix,
 sense tardança,
 polseu les cordes,
 perquè la sort,
 fa caure el fort,
 planyeu-vos tots amb mi!

22. Ara és el temps de jugar

Ara és el temps de jugar,
 donzelles,
 alegeu-vos-en,
 vosaltres, els joves!
 Oh, oh, tot en mi floreix!
 Ara jo tot cremo
 per l'amor d'una noieta;
 nou, nou és l'amor
 que em fa morir.

Em conforta
 la promesa,
 i em desespera
 la negativa
 Oh! Oh!...

En el temps hivernal
 soc un home pacient
 i quan ve el bon temps,
 el meu ànim es torna lasciu.
 Oh! Oh!...

La donzella
 juga amb mi,
 la ingenuïtat

em perd
 Oh! Oh!...

Vine, noieta,
 a gaudir amb mi,
 vine, vine, bonica.
 Que em moro!
 Oh! Oh!...

23. Dolcíssim

Dolcíssim,
 tota sencera em lliuro a tu!

Blancaflor i Helena

24. Salut, formosís- sima

Salut, formosíssima,
 gemma preciosa,
 salut, virtut de les donzelles,
 verge gloriosa,
 salut, llum del món,
 salut, rosa del món,
 Blancaflor i Helena,
 Venus generosa!

Els teus ulls llueixen
 com els raigs del sol,
 tal com la resplendor del llampec
 dóna llum a les tenebres.
 Vés, cançoneta, vés,
 que el meu estimat no ve.

Déu ho vulgui,
 i que ho vulguin els déus
 allò que m'he proposat:
 que pugui deslligar
 els seus vincles virginals.

Vés, cançoneta, vés,
 que el meu estimat no ve.

19. Si un noiet i una donzella

Si un noiet i una donzella
 es reuneixen en una cambreta,
 quina felicitació!
 I fent créixer el desig
 entre els dos,
 i perdent la vergonya
 es lliuren a un joc inefable
 amb els membres, braços i llavis.

20. Vine, vine, vull que vinguis!

Vine, vine, vull que vinguis!
 no em facis morir!
 Hyrca, hyrce, nazaza, trillirivos...

Bonica és la teva cara
 i els teus ulls penetrants,
 i el foc dels teus cabells,
 oh quanta bellesa resplendent!

Ets més vermella que la rosa,
 més blanca que el lliri,
 més formosa que tot,
 sempre amb tu soc glorificat!
 Ah! Nazaza.

21. En la balança vacil·lant de la ment

En la balança vacil·lant de la ment,
 fluctuen els contraris:
 l'amor lasciu i la castedat.
 Però jo escullo el que veig
 i ofereixo el meu coll al jou:
 passo tanmateix, sota un jou
 ben plaent.

FORTUNA, empe

PRÒLEG

1. O Fortuna

O Fortuna
com la lluna
ets d'estat variable,
sempre creixes
o bé minves;
la vida detestable
a vegades es desentén
a vegades es preocupa
de l'agudesia de la ment
com si fos un joc
i la pobresa i el poder
dissol com el gel.

Sort ferotge
i vana,
ets una roda que gira;
estat insegur,
i vana salvació,
sempre fonedissa,
tenebrosa
i amagada
també et gires contra mi;
i ara jo, pel joc,
vaig amb l'esquena nua
per la teva culpa cruel.

La sort en la salut
i en la virtut
ara m'és contrària,
el guany
i la pèrdua
són sempre motius d'angoixa.
Ara mateix,
sense tardança,
polseu les cordes,
perquè la sort,
fa caure el fort,
planyeu-vos tots amb mi!

2. Planyo les ferides de la fortuna

Planyo les ferides de la fortuna
mentre ploren els meus ulls,
perquè m'arrabassa, rebel,
els seus presents.

És veritat allò que diuen
que l'ocasió té cabells pel davant,
però sovint, per darrere
és calba.

En el tron de la Fortuna
jo havia segut, excels,
coronat amb les flors
variades de la prosperitat;
però si abans estava envoltat de flors
feliç i joiós,
ara em veig caigut el cim
i privat de la glòria
Gira la roda de la Fortuna:
i mentre jo soc degradat;
un altre és enlairat;
exaltat en excés
el rei seu al tron més alt!
Però que es guardi de la perdició!
Perquè sota l'eix de la roda
veiem la reina Hècuba.

PRIMERA PART

Primavera

3. La cara feliç de la primavera

La cara feliç de la primavera
obsequia al món,
i la cruesa de l'hivern,
vençuda, ja fuig;
Flora la governa,
i amb el dolç cant
dels boscos, és celebrada.

Assegut a la falda de Flora,
Febus, com si fos la primera vegada,
somriu, en un munt de flors
de colors variats.
El zèfir bufa
amb olor de nèctar;
correm i afanyem-nos
pel premi de l'amor.

Canta el so de la cítara
la dolça Filomena,
i els prats asserenats
somriu amb les flors de colors;
Els ocells volen tots junts
pels llocs agradables del bosc;
un cor de donzelles
ofereix goig innombrables.

4. El sol tot ho suavitzo

El sol ho suavitzo tot
pur i subtil,
a un nou món obre
el seu nostre l'abril,
per l'amor s'afanya
l'ànim dels joves
i entre els alegres regna
un déu infantil.

Tanta novetat en les coses
de la primavera solemne,
i la seva autoritat,
ens manen gaudir;
ens presenta els camins de sempre,
i en la teva primavera
és fidel i honorat
conservar allò que és teu.

Estima'm fidelment,
sàpigues que et soc fidel:
de tot cor
i en pensament,
soc present
encara que estigui lluny.
El que estima de tal forma
gira en una roda de turment.

5. Vet aquí l'agradable primavera

Vet aquí l'agradable
i desitjada primavera
ens retorna els seus goigs;
el prat floreix,
de color de porpra
i el sol ho asserena tot.

CANTAIRES PARTICIPANTS

COR D'ADULTS

Anna Beltran Maria Albareda
 Anna Geis M. Gabriela Orefice
Anna Irigoyen M. Rosa García
 Anna Puig M. Teresa Orriols
 Anna Valls M. Susana Ruesjas
Antoni Cirera Mariluz López
 Antoni Ribes Mariona Companys
Carles Teixidor Marisol Muñoz
 Carme García Marta Espasa
 Carme Milià Marta Puig
 Cèlia Serra Mercè Fainé
 Fani Argemí Mercè Riera
 Glòria Coral Meritxell Escudé
 Isabel Pérez Miquel Botella
Francesca Serra Mònica G. Cohen
 Joan Palà Montserrat Escudé
 Joan Rossell Neus Ollé Barrueco
Jordi Martínez Neus Vilaró
 Jordi Voltas Núria Lupón
Josefina Roger Ricard Balart
Josep M. Domènech Roser Balart
 Josep Puy Santi Trullàs
 Josep Vergés Sebastià Serra
Juanjo Rodríguez Sergi Carballo
 Judit Llovet Sílvia Giménez
 Laura Pascual Sònia Fabregó
 Laura Timoner Teresa Segura
 Llúcia Junoy Xavier Heras
Margarida Peña

COR INFANTIL

Paula Aranda
Aitana Caridad Borrego
Júlia Galbany
Sofia Herrera
Carlota Llargués
Arianna Rico
Martina Roa
Entsa Salas
Claudia Valdés
Victoria Zacón

COR JUVENIL

Enya Andreu
Emma Bacardit
Emma Carbó
Laia Compte
Júlia Delgado
Catalina Fernández-Pola
Alba Guilera
Dafne Iglesias
Nieves Lorenzo
Maria Martínez
Sofia Mastrobattista
Llorenç Mengual
Cèlia Millán
Núria Moreno
Laia Ondoño
Paula Padró
Marina Palma
Miquel Pérez
Maria Prieto
Èlia Rayo
Frida Rubies
Ivet Salvador
Andrea Tena
África Uroz
Alba Vivancos
Marina Xicota

CARL ORFF

(1895-1982)

Carl Orff fou un compositor i pedagog musical alemany molt conegut per la seva obra musical Carmina Burana, la més famosa, que es va estrenar el 1937.

Carmina Burana és la primera part d'una trilogia que també inclou Catulli Carmina i Trionfo di Afrodite, menys interpretades.

Els Carmina Burana són una col·lecció de cants goliards dels segles XII i XIII, trobats a l'abadia de Benediktbeuern, a Baviera, escrits majoritàriament en llatí, però també n'hi ha d'escrits en alemany i francès antic.

El compositor va seleccionar d'entre molts, els poemes que es centraven en la sort inconstant, l'estació de la primavera, el gust pels plaers com el vi i el menjar o els plaers sensuals.

Pel que fa a la música, d'una banda, es va guiar per la senzillesa dels textos i, per l'altra, va donar una riquesa rítmica a la composició, que és segurament, la característica més important d'aquesta obra.

L'Entitat Coral Nova Ègara va començar la seva trajectòria l'any 1998, ara fa 25 anys. En un primer moment, es va fundar la Coral Nova Ègara i més endavant, el Jazz Cor. Finalment, es van crear els cors infantils dels que, avui dia, segueix en funcionament el Cor Vine.

La finalitat de la nostra entitat sempre ha estat i és difondre la cultura musical sense deixar de banda els valors de la solidaritat i els aspectes socials i cívics del treball en conjunt. I tot això, sense oblidar, d'anar millorant progressivament la qualitat musical de les tres seccions que avui fan via.

Aquest any d'aniversari, hem volgut, com a concert especial, fer una obra on hi participessin els nostres grups corals conjuntament amb altres cantaires vinguts de la ciutat i de fora. I d'aquí en surt aquest concert que us oferim avui. A més, ho hem volgut fer amb una obra dramàtica, emotiva, persuasiva, espectacular i plena d'energia com és el *Carmina Burana* de Carl Orff.

Gràcies per compartir amb nosaltres aquest concert de celebració.

Desitgem que us aneu endinsant dins l'obra i que en gaudiu tan com nosaltres ho hem fet en la preparació i assajos.

FEDERACIÓ
CATALANA
D'ENTITATS
CORALS

Climq rubí, s.l.

Calefacció i Aire condicionat

Ajuntament de Terrassa

Cultura
www.terrassa.cat

Escola Municipal de Música
Conservatori de Terrassa

Teatre
Principal
Terrassa

TERRASSA , 19 de novembre MMXXIII